THE DAILY HEBREW JOURNAL

I. ...NBERG, Pres. & Gen. Mgr.

The Only Daily Jewish Newspaper in the Province of Ontario

PUBLISHED BY

— CANADIAN JEWISH PUBLISHING CO., LTD. —

251-253 Queen Street West Telephone Adelaide 3967

SUBSCRIPTION RATES: $4.00 PER YEAR
SINGLE COPY 2c.

Entered as Second Class Mail Matter at C.P.O. Toronto, Ontario January 22nd, 1913

אונזער שפּראַך און ווי אַזוי אַנדערע רעדען

צו דערזעלבער צייט, ווען אין אונזער לאַנד האָט מען מורא צו רעדען פריי און אָפן וועגן אונזערע פאַדערונגען, און מען האַלט שטאַרק אין איין פרעדיגן, אַז מיר דאַרפן זיין „שטילער פון וואַסער, אַן נידעריגער פון גראָז", אַז מיר דאַרפן נים איינרייסען צופיעל די וועלט, און זיך וואָס וועניגער וואַרפן אין די אויגן, צו דערזעלבער צייט, רעדט מען גאַנץ אָפן אין דער נים־אידישער וועלט וועגן אונזערע פאַדערונגען, אין פריינדליך צו פיינדליך, מען רעדט, און מען שפּיעלט ניט קיין בעהעלטניש־פּאָליטיק.

צו דערזעלבער צייט, ווען אין דעם הייגען „דזשעק קענאַק", איז ערשינען אַ שמוציגע פאַמיליצע־אויסגוס אויף אידען, איז אין אַ צווייטער טער צייטונג, אין אַ ווייניפּעג טעלע־בלאַט", ערשינען פאַלגענדער עדיטאָריעלער נאַטיץ, אונטערן נאָמען די צוקונפט פון פאַלעסטינאַ:

„קיינער אין דיעזען לאַנד וועט ניט זיין געגען דער שטרעבונג פון'ם אידישען פאָלק, אַז זיי זאָלען צוריק בעקומען זייער אורעלטע היים, וועלכע זאָל צוריק אויפגעבויט ווערען אַלס אַ בעוונדערלעכע מלוכה, די מעגליכקייטען זענען דאָ. אַז פאַלעסטינאַ וועט ניט צוצייהען פיעל אידען פון לאַנדאָרע, אָבער זיי וואָלען דאָך זיין צופריעדען, ווייסענדיג, אַז ערגעץ אויפ'ן ערד־קוגעל איז פערהאַן אַ לאַנד, וואָס זיי קענען אנרופען זייער איינענעס, אַ פלאַץ וועלכעס איז זייערס דורך דעם אַלטען רעכט, אַ צענטער, אַרום וועלכען זיי זאָלען זיך קענען קלייבען, אין וואוהין זיי זאָלען קענען גאָהן, אויב זיי ווילען.

וואַרום זאָל מען אָבער רעדען וועגען פאַלעסטינאַ אונטער דער פּראַטעקטאָראַט פון ענגלאַנד אָדער פון וועמען עס איז אַנדערש? וואַרום זאָל זי ניט זיין אין גאַנצען אונאַבהענגיג, און זאָלען מיט דעם רעגיערען די אידען, ווי אַזוי זיי פערשטעהן אַמבעסטען? אָמת, עס וועט זיין אַ קליינע מלוכה און מאַכט, און דערפאַר אויסגעצוצט צו די געפאַהרען פון אַנדערע. אָבער איז דען ניט די זיכערהייט פון די קליינע פעלקער אין געפאַהר, אפילו נאָך דעם פריעדענס־אַבכאַך? איז דען ניט די שטרעבונג, אַז די קליינע פעלקער זאָלען ניט האָבען קיין אורזאַכע צו שיעקען זיך פאַר די גרויסע פעלקער, זייערע גרעסערע שכנים, נאָר זייערע געגענזייטיגע בעציהונגען זאָלען רעגולירט ווערען פון דעם, וואָס עס ווערט אַנגערופען דעם רעכט?

אויב פאַלעסטינאַ דאַרף אַ נאַראַנטיע וואַרום זאָל עס אויך גלייך ניט געגעבען ווערען פון רוסלאַנד און די פעראייניגטע שטאַאטען אין פראַנקרייך אַזוי ניט ווי פון ענגלאַנד? אפילו דייטשלאַנד פערשפּעטערען אויך אונאַבהענגיקייט מיט אויך איינגעשלאָסען ווערען — פאַר דעם וואָס זי איז ווערטע צוליעב דעם, קען ווערטע זיין אין דער צוקונפט, ווי אין דער פערגאַנגענהייט. זי וועט דאָך האָבען געלערנט די בעדייטונג פון דער. אַלטער מאַטאַ, אַז עהרליכקייט איז דאָס בעסטע.

דער פונקט איז, אַז פאַלעסטינאַ זאָל ניט גערעכענט ווערען אין דער צוקונפט אַלס אַ טהייל פון דער בריטישער מלוכה. וואַרום קען זי ניט גלייך אויסגעשטעלט ווערען אויף איינעם חשבון, ווי זי איז אַכאַהל געוועזען, און זי זאָל איבערגעלאָזען ווערען צו געהן איהר איינענעם וועג, און קיינער זאָל זיך ניט אריינמישען? אויב אַזאַ אַראַנזשמענט קען געמאַכט ווערען, וואָלט דאָס בעסטע פאַר אַלע פעראייניגטערטע".

אַזוי רעדט מען ביי לייטען, אין ביי אונז הערט מען זיך צו צו יעדען שאַרך, אַז קמען דערשרעקט זיך צו רעדען חיך. עס איז געגוג איין וואונק פון אַ דייטשער ביי אַ גדול, אַז מיר זאָלען אַלעס איבערקעהרען קאַפּויר, אפילו דאָס, וועגען וועלכען מען האָט די גאַנצע צייט געפּויקט. עס איז געטיג אַ וואונק, אַז לכשל די קאָנגרעס זאָך, פאַר וועלכעס מען האָט פריהער אַזוי געאַרבייט, זאָל אין אַמעריקע יעצט פערשיעדען ווערען, און אַזוי איז עס אויף פיעלע אַנדערע געבייטען.

ווען וועלען מיר זיך שוין אויסלערנען צו דעדען ווי אַנדערע רעדען, און ענטזאָגען זיך פון דער מאַראַל, „שטילער פון וואַסער און נידעריגער פון גראָז".

נאַנץ אַנדערע טעג זענען דאָס היינט

ווען אַ ידיעה פלעגט אַמאָהל אָנקומען פון דעם שלאַכטפעלד וועגען אַ נייער אפענסיווע פון די רוסישע אַרמייען אָדער צוריקטריט, איז דער ערשטער געדאַנק געווען: „און וואָס איז מכה די אידען פון יענעם ראיאָן?" ביי יעדען צוזאַמענשטויס ליידען אַלע פונ'ם בעטרעפענדען געגענד, אָבער ביי אַ רוסישער אַרמיי האָט עס געמייגט ספּעציעלע איסער געזעהנליכע ליידען פאַר די אידישע איינוואוינער, און ניט אומזיסט האָבען מיר, אויף דער זייט ים, זיך אַזוי געשראָקען, ווען עס פלעגט געמעלדעט ווערען, אַז דער „סטים ראַלער" איז אין פולען גאַנג.

אַנדערש איז עס אָבער היינט.

עס מאַרשירט די זיעגרייכע רעוואָלוציאָנערע אַרמיי, ברענגענדיג מיט זיך פרייהייט און גלייכהייט איבעראַל, וואו זי שטעלט נאָר איהר אַ פוס: אין דאַרטען וואו אַמאָהל האָט זיך געהערט אַ פלוך, העדט זיך היינט אַ ברכה, אַ ברכה פאַר דער נייער אַרמיי פון דער נייער רוסלאַנד, די שאַפערין פון אַ נייער וועלט.

אַמעריקאַ'ס איצטיגער קריעג און איהרע פריהערדיגע מלחמות

דעם 4־טען דזשולאַי 1776, אונגע פעהר אַ יאָהר נאָכדעם ווי די קאָנטינענטאַלע אַרמיי איז אָרגאַניזירט געוואָרען און דזשאָרדזש וואַשינגטאָן איז געוואָרען הויפּט קאָמאַנדיר, מיט דעם ראַנג פון מיידזשאָר דזשענעראַל, איז אין פילאַדעלפיא פערעפנטליכט געוואָרען, דיא פרייהייטס נאָטע, וועלכע האָט אָבגעקלונגען איבער דער וועלט:

„מיר, די פערטרעטער פון די פערייניגטע שטאַאטען פון אַמעריקאַ, פער זאַמעלט אין אַן אַלגעמיינעם קאָנגרעס און אפעלירענדיג צו דעם העכסטען ריכטער פון דער וועלט פאַר דער עהרליכקייט פון אונזערע אַנזיכטען, ערקלעהרען דאַרויב פייערליך אין נאָמען און דורך דער אויטאָריטעט פון גוטען פאָלק פון דיעזע קאָלאָניעס, אַז דיעזע פעראייניגטע קאָלאָניעס זיינען און דאַרפען זיין פרייע און אונאַבהענגיג שטאַאטען, אַז זיי זיינען בעפרייט פון יעדער אָנגעהערינקייט צו דער ענגלישער קרון, און אַז יעדע פאָליטישע פערבינדונג צווישען זיי און דעם שטאַאט פון גרויס בריטאַניען איז און דאַרף זיין פאָלשטענדיג אָפּגעריסען, אַז אַלס פרייע און אונאַבהענגיגע שטאַאטען האָבען דיא דיי פולע מאַכט צו עס קלערהערען קריעג, מאַכען בריעדען, שליסען אָבמאַכען, אַרגאַניזירען דעם האַנדעל און טהאָן אַלעס אַנדערע, וואָס אונאַבהענגיגע שטאַאטען מעגען מיט רעכט טהאָן, און צו שטיצען דיעזע ערקלעהרונג מיט אַ פעסטען בטחון אין דעם שוץ פון דער געטליכער השגחה נעהמען מיר גלייכזאַגען מיט אויף זיך אָבצוגעבען איינער דעם אַנדערען אין אַ הייליגע עהרע."

די דריי מיליאָן מענשען פון די קאָלאָניעס וועלכע האָבען נעקעמפפט יענעם קריעג פאַר אונאַבהענגיגקייט, זיינען יעצט געוואָרען 103 מיליאָן, מיט דעם זעלבען מוטה אין דערזעלבער ענטשלאָסענהייט צו קעמפפען פאַר רעכט און מענשליכקייט, די ווייטער סטייטס, אין איהר אַטעמלעכער מלחמה מיט דייטשלאַנד, ווי אין דער קריעג פון 1812, אין דער מעקסיקאַנישער מלחמה אין אין דעם שבאַניש אַמעריקאַנישען קריעג, אין ניט געווען די אַנגרייפערין. דיעזע לאַנד האָט אויף זיך אָנגענומען דיא פאַרפלעכטונג פון אַמעריקאַנער שיפען אין דעם מעקסיקאַנישען גאָלף, האָט פער כאַפּט איינענטהום פון אַמעריקאַנער, וואָס האָט זיך געפונען אין איהרע גרענעצען, און האָט זאָגאַר בעגאַנגען אָפּטע אָקטען פון רויב און פלינדערונג אַריבער איהרע גרענעצען, אויף ווייטער סטייטס טעריטאָריע.

דיעזע אָקטען האָבען געפיהרט צו שאַרפע קעמפּפע אויף ביידע זייטען גרעניץ, און דעם 11־טען מאַי 1846 האָט פּרעזידענט פּאָלק אַליינגעשיקט זיין קריעגס מעסעדזש צום קאָנגרעס אין וועלכען ער האָט געזאָגט

אַזוי ווי קריעג עקזיסטירט ניט קיינדיג אויף אַלע אונזערע אַנשטרענגונגען עס אויסצומיידען, איז אונזער פליכט מיט ענטשלאָסענהייט צו בעשיצען און פערטהיידיגען די עהרע, די רעכטע און די אינטערעסען פון אונזער לאַנד

„כדי צו פערטהיידיגען אונזערע רעכטע און בעשיצען אונזער טעריטאָריע, פאָלגט דער איף די באַדינגע האַנדלונג פון קאָנגרעס צו אַנערקענען די עקזיסטענץ פון דעם קריעג אין צו געבען דער רעגיערונג די מיטלען צו פיהרען די מלחמה מיט קראַפט און מאַכט און אויף אַזאַ אופן צו פיהרען צו אַ שנעלען פריעדען."

דער קריעגס ביל וואָס דער קאָנגרעס האָט אָנגענומען, געבענדיג דעם פּרעזידענט די פולמאַכט צו בענוצען די מיליטשע די נייוען און מיליטער פון די ווייטער סטייטס צו דיעזען צוועק האָט געהייסען „אַן אָקט צו שאַפען די מיטלען צו פיהרען ווייטער דעם עקזיסטירענדען קריעג צווישען די ווייטער סטייטס און דער רעפּובליק פון מעקסיקאַ.

פערקופיין גאָלד קעמפּ

די לעצטע אינפאָרמאַציעס קענען איהר קריגען ווען איהר וועט זיך סיבסקרייבען פאַר דעם פערקיר־פיין העראַלד.

טיים פערקופיין, אַנטעריאָ. פרייז פאַר סענגעל $1.50. פעראַיר־ניגס שאַאטען $2.50 אַ יאָהר.

פערקופיין, סאַכאַלט און נירעאַרק סעקיוריטיעס

וועבענטליכען בריעף וועגען מאַרקעט ווערט צוגעשיקט פריי אָהן נעלד, אויף פערלאַנג

ROBERT E. KEMERER & CO.
108 Bay St.
(מעמבערס פון סטענדערט סטאָק עקסטשייניגס)

108 ביי סטרים — — טאָראָנטאָ

פראַנקרייך'ס פרויען ראַטעווען דאָס לאַנד פון הונגער

איידער דער וועלט קריעג האָט אויסגעבראָכען און שלום ושלות האָבען נאָך געערשט אויף דער וועלט פלעגט דער „סקווער פון „טאַמפּעל" אין פאַריז אימער זיין בעלאַנגערט פון נייעגעריגע וועלכע פלעגען קומען אַ בליק טהון אויף'ן אָרט, וואו לויפט דער 16־טער איז געלעגען פערשפּאַרט, ערוואַרטענדיג זיין אורטהייל, ווי וואַנען מען האָט איהם אָבגעהאַקט דעם קאָפּ. קיין שריר וופּליט איז ניט פערליבען פון דער פעסטונג פון דעם ריטער שעמפּעל, וואו מיט יאָהרהונדערטע צוריק האָט אַ קעניג צונויפגעזאַמעלט מחנות ריטערס און זיי פערניכטעט, און איצט זיינען הונדערט־יאָהר שפּעטער, קומען אַהער ענגלישע צו בעאַבאַכטען וואָס דער איצטער וועלט קריעג טהוט פאַר זייערע קינדער. דאָ געפינען זיך די נעמען פון די געפאַלענע העלדען איינגעפריימט אין אַ רויסען פריים.

אַן עלטערע פרוי שטעהט בעוועגלאָז און קוקט זיך שטאַרק איין אין דער איינעם פעריימטער ליסטע פון די עהרענגעפאַלענע. די הענד איהרע זיינען צונויפגעגעגט ווי פאַר אַ תפלה און גאַנצע טייכע צעהרען שטראָמען פון איהרע אויגען, און ווען עמיצער פרעגט איהר מיט בערען וועמען זי בעווייינט עס, צייגט זי אַן מיט'ן פינגער אויף אַ נאָמען, ניט אויפ ערענדיג צו וויינען:

— דאָס איז מיין זהן, לעאָן גיעל, אַ גרעזשאַנט, וועלכער האָט נים אַבטענדיג אויף זיינע וואונדען זיך עגטאַמט צו געהן אַהיים און איז אין שלאַכט געטויטעט גע וואָרען, זאָגט די פרוי ווישענדיג די אויגען. איך ווייס ניט וואו זיי האָבען איהם בענגראָבען און בין אַהער געקומען, ווי איך וואָלט געגאַנגען צו זיין קבר.

אַן בורגאַשאַר, אין די נאַרמאַנדען אַרמעס, קומט צוגעהן צו דעם געזיכט: „ווי אין שוואַרצען. דריי קינדער האָבען זיך פאַר איהר קלייד. איהר געזיכט איז צוראַזאַקען אין מיט ציטערענדע הענד, רהאַלט זי פון דעם מעיאַר אַ פערשריבע עם פאַרמענט אויף וועלכען עס זעהען זיך אַ געגערונגס סטעמפּס. דאָס איז דער אַלמאַנ'ס דיפּלאָמאַ וועלכען די דעגיערונג האָט איהר אַרויס פאַר איהר פלייסיגקייט און געשיקליכקייט אויפצוהאַלטען די פאַרבינדונג אַ גוטער צושטאַנד, טהיענדיג די אויגען פון איהר טויטען מאַן, דאָס איז איהר דיפּלאָמאַ, איהר עהרנצייכען, וועלכען זי וועט מענען טראָגען אויף זיך ווי איהר מאַן וואָלט געקענט טראָגען דיא נהרען קריעג אויב ער וואָלט ניט געפאַלען אין שלאַכט. זי נעהמט עס צו פון דעם מעיאַר אין לאָזט זיך נעהן צו איהר זוין וואו פאַר אַ תפלה און גאַנצע טייכע עוועהנט. די דיפּלאָמאַ וועט זי איינפּרעגען אין עס אייפהענגען אויף'ן וואַנד אויפ'ן קינדער אַלען נאָכהער געעהרט ווערען. וואָלט אָבער מוחל געווען אַלץ מיט אַ אַנדער אַבי ער זאָל נור קומען צוריק אַהיים אַז זיין פאַרט געפינט זיך אין אַ וטעל צושטאַנד.

צווישען די דאָזיגע דיפּלאָמען וועלכע ווערען אויסגעטהיילט צו די פרויען פאַר זייער אַרבייט אָט זיך געפונען אייגער, וועלכער איז בעשטימט געווען פאַר אַ יונגע מיידעל. דאָס דאָזיגע מיידעל האָט טאַ איין טאָג אויס און גאַנץ אָפט ביינאַכט, שווער און ביטער גערעדט אויף פערלוסט אויפגעוואַכען מיט איהר מוטער. מיט אַ אַהר צוריק האָט דיעזע פלייסיגע מיידעל עצוינען אויף זיך אַלעמענס אויפמערקזאַמקייט אויף אַזוי וויט אַז סענאַטאָר מיט'ן האָס, אַנצייענדיג אויף איהר אויסגעדריקט: „פראַנקרייך האָט נור צו פערדאַנקען איהרע פרויען, וועלכע האָבען דורך זייער אַנשטרענגונג פערהיט אונזער לאַנד פון הונגער.

דאָס לעצטע יאָהר האָט זיך נאָך אַרויס געצייגט צו זיין שווערער, צוליעב דעם וואָס מעהר מענער האָבען זיך געפאָדערט צו פערטהיידיגען דאָס לאַנד און די גאַנצע נרד אַרבייט איז געפאַלען אויף די פרויען.

אַ גרויסע צאָהל פון פרויען אין פאַריז, סטודענטקעס פון מאַטהעמאַטישע און אַנדערע קורסען, האָבען געמעלדעט אַז זיי גרייטען זיך אַליין צו דער צענטראַלער אינזשינירען שולע. דער דירעקטאָר פון דיעזער פאַפּולערער שולע איז סענאַטאָר געל, וועלכער איז אויף דער מעיאַר פון נאַריאָן. די זעלבע שטאַדט וועלכע דיא דייטשען האָבען פערוואונדעלט און רואינען. דאָס לאַנד וועט זיך ערשט נאָך דער מלחמה נויטיגען פאַר יאָהרען און יאָהרען אין אינזשינירען, וועמעס אויפגאַבען עס וועט זיין צוצוריכטען די רוינען אינען וואָס דיעזער גרויזאַמער קריעג האָט פערוואָרזאַכט אין יענעם טהייל פון פראַנקרייך.

דידעקטאָר נאָעל האָט זיך אויסגערעדט אַז דער קריעג האָט אַזוי וויט אומגעגעבערט די אינדוסטריעלע אָרגאַניזאַציעס פון פראַנקרייך און די פרויען האָבען זיך אויסגעציילענט מיט אַזאַ אַקטיוויטעט אַז עס וואָלט געווען אַן אומרעכט ניט צו צו־לאָזען זיי צו אַ העכערער טעכניש־ביל־דונג. פרויען וועלכע שטודירען אין דער „עקאָל סענטראַל" וועלען קענען שטרעבען צו די זעלבע פאַרערעס ווי די מענער און מיט די זעלבע רעכטע. עס איז אַ גרויסע צוגעגרייט צום קריעג. די אַרמיי פון די ווייטער סטייטס האָט געצעהלט בלויז 28 טויזענד אָפיציערען און סאָלדאַטען, מען האָט זיך אַלזאָ געמוזט פערלאָזען אויף וואָלונטירען און אויף דער מיליטשיאַ. אָבער עס האָט ניט געדויערט לאַנג און דאָס גאַנצע לאַנד איז אויפגעברויזט געוואָרען געגען שפּאַניען, נאָכדעם ווי די קריעגס שיף „מיין" איז געזונקען געוואָרען ביי האַוואַנאַ און די מלחמה איז געוואָרען זעהר פּאָפּולער.

פון דעם אַלעס איז צו זעהען אַז אַמעריקאַ האָט געפיהרט אַהרע מלחמות אַלס אַלס אַוואַנגאַרד פון פרייהייט, און אַז די פריגציפען פון איהר קאָנסטיטוציאָן און פון דער דעקלאַריישאַן אָף אינדעפּענדענס" זיינען געווען איהר לייט מאָטיוו, איהר פיהרענדער שטערען פאַר גערעכטיגקייט און מענשליכקייט.

דער קריעג מיט שפּאַניען

פּרעזידענט מעקינלי האָט אין 1898 נעמאַכט אַ שאַרפען אונטערשיעד צווישען אַן אולטימאַטום און אַן קריעגס ערקלעהונג. נאָכדעם ווי ער האָט אויסגערעכענט די גרינדע לויט וועלכע אַמעריקאַ איז בעהעכטיגט זיך אַריינצומישען אין קובאַ איהר אַרמיי און פלאָטע פון די קובאַנער אויפמערקזאַמקייט פון קאָנגרעס צו דעם ערנסטען שאַדען, וואָס דער אַמעריקאַנער האַנדעל און די אינטערעסען פון דעם אַמעריקאַנער פאָלק האָבען דער פון צו ליידען, האָט ער אין זיין מעסעדזש פערלאַנגט מען זאָל איהם ערלויבען אַ צונעהמען מיטלען צו ענדיגען דעם קריעג צווישען דער שפּאַנישער רעגיערונג און דעם פאָלק פון קובאַ און צו עטאַבלירען אויפ'ן אינזעל אַ פעסטע רעגיערונג וואָס זאָל קענען אויפהאַלטען די אָרדנונג און אַבהיטען איהרע אינטערנאַציאָנאַלע פעליכטונגען.

ניין טעג שפּעטער, דעם 20־טען אַפּריל 1898 האָט דער קאָנגרעס אָנגענומען אַ רעזאָלוציאָן —

צו אַנערקענען די אונאַבהענגיגקייט פון פאָלק פון קובאַ און פאָדערען אַז דיא רעגיערונג פון שפּאַניען זאָל אויפגעבען איהר אויטאָריטעט און רעגיערונג אויף דעם אינזעל פון קובאַ און צוריקציהען איהר אַרמיי און פלאָטע פון די קובאַנער וואַטערען.

דער פּרעזידענט פון די ווייטער סטייטס איז בעאויפטראָגט צו בעצוצען די אַרמיי און פלאָטע פון קובאַ.

דער פּרעזידענט מעקינלי האָט גלייך פּראָקלאַמירט אַ בלאָקאַדע פון די קובאַנער ברעגען און נעשיקט אַ פאָלטע דורכצופיהרען דיעזע בלאָקאַדע. אין דער זעלבער צייט האָט דער פּרעזידענט אויך אַרויסגעלאָזט אַ רוף פאַר הונדערט פינף און צוואַנציג טויזענד וואָלונטירען.

דעם 22־טען אַפּריל 1898 איז די אַמעריקאַנער פלאָטע אָבגעפאָהרען פון קי וועסט נאָך קובאַ און דעם 2־טען אַפּריל האָט פּרעזידענט מעקינלי געשיקט אַ מעסעדזש צום קאָנגרעס רעקאָמענדירענדיג די דורכפיהרונג פון אַ רעזאָלוציאָן. וואָס עס זאָל ערקלעהרט ווערען אַז אַ קריעג צושטאַנד עקזיסטירט צווישען יונייטעד סטייטס און שפּאַניען און פאָדערענדיג שנעלע האַנדלונג. דער קאָנגרעס האָט דעם זעלבען טאָג אָנגענומען די רעזאָלוציאָן אַז אַ קריעג האָט עקזיסטירט צווישען יונייטעד סטייטס און שפּאַניען זינט דעם 21־טען אַפּריל און דער קאָנגרעס אַלע כחות פון פאָלקסטיגט צו בעוצען אַלע כחות פון לאַנד איהם אַנצופיהרען ביז אַ זיעגרייכען סוף.

דאָס לאַנד איז געווען פאָלשטענדיג ניט צונעגרייט צום קריעג. די אַרמיי פון די יונייטעד סטייטס האָט געצעהלט בלויז 28 טויזענד אָפיציערען און סאָלדאַטען, מען האָט זיך אַלזאָ געמוזט פערלאָזען אויף וואָלונטירען און אויף דער מיליטשיאַ. אָבער עס האָט ניט געדויערט לאַנג און דאָס גאַנצע לאַנד איז אויפגעברויזט געוואָרען געגען שפּאַניען, נאָכדעם ווי די קריעגס שיף „מיין" איז געזונקען געוואָרען ביי האַוואַנאַ און די מלחמה איז געוואָרען זעהר פּאָפּולער.

פון דעם אַלעס איז צו זעהען אַז אַמעריקאַ האָט געפיהרט אַהרע מלחמות אַלס אַלס אַוואַנגאַרד פון פרייהייט, און אַז די פּרינציפּען פון איהר קאָנסטיטוציאָן און פון דער דעקלאַריישאַן אָף אינדעפּענדענס" זיינען געווען איהר לייט מאָטיוו, איהר פיהרענדער שטערען פאַר גערעכטיגקייט און מענשליכקייט.

פאַטראַנייזט אונזערע אַדווערטייזער

די אייזענבאַהן פראַנקלעם

פאָלשטענדיגע נאַציאָנאַליזירונג איז אַבהענגיג פון פינאַנציעלע מיטלען.

די פאָלשטענדיגע נאַציאָנאַליזירונג פון די אייזענבאַהנען ווי פאָרגעשלאָגען פון דעם דרעיטאַן אַקוואַרטה דעפּאָרט וועט פיליכט זיין אונמעגליך צוליעב דער פינאַנציעלער לאַגע וועלכע איז פעראורזאַכט געוואָרען פון דער מלחמה. עס זע נען דאָ בלויז אָפען צוויי קוועלען פון געלד פאַר קענעדע — די פעראייניגטע שטאַאטען און אינגערליכע הלואה, פון די פעראייניגטע שטאַאטען קענען נאָר געמאַכט ווערען אויף דעם גרונד און דאָס געלד זאָל געגעבען ווערען פאַר מלחמה צוויק קען, און זאָגאַר אויף אַזאַ באַזיס קען מען בלויז בעקומען קליינע סומען.

קענערעס מלחמה אויסגאַבען זיינען יעצט אַרום פיער הונדערט מיליאָן דאָלאַר פינף און זיבעציג פּראָצענט פון דעם דאַרף זעאַמעלט ווערען אין לאַנד דורך אַן אינערליכער הלואה, און אויב דאָס געלד זאָל געזאַמעלט ווערען וועט זיך פאָדערען דערצו די הילף פון מענער און פרויען פון דער גאַנצער דאָמיניאָן אינדיווידועלע אינ־וועסטמענטס איז נויטיג אויב די פינאַנציעלע לאַסט פון דער מלחמה דאַרף גע־פיהרט ווערען, עס איז אַזאַ אינוועסטמענט אַז די נאַציאָנאַלע סיכרוויס באַאַרד אַר־בייט אין דעם „סוירוו ביי ניוינג" קעמ־פּיין. די נאַציאָן מוז פּראָקטיצירען עקאָנאָ מיע, דאָס געלד וואָס געשפּאַרט דאַרף אינ־וועסטעט ווערען אין מלחמה סייווינג סערטיפיקיטס אויב דאָס לאַנד דאַרף פאָרזע צען די מלחמה עדפאָלגרייך און צו זיין ווערטה פאַר די מענער אויף'ן פראָנט.

ה
האָט
פאַמיליעס
ווען זיי דער
— קענען
צו פיהלען
טהון ?
איהר
פערטיפיקיט
וועלכע בעש
פינף פּראָצענט
טריאָטיש.
nada,
21